

Hispalensem Episcopum. Plurimorum, inquit, relatu comperimus, dilectionem tuam, fervore Spiritus Sancti, ita te Ecclesiae gubernatorem existere, ut naufragii detrimenta, Deo auctore, non sentiat. Talibus idcirco gloriantes indiciis, congruum duximus Vicaria sedis nostrae te auctoritate fulciri, cujus vigore munitus, Apostolica institutionis decreta vel sanctorum terminos Patrum, nullomodo transcendendi permittas: quoniam digna honoris remuneratione cumulandus est, per quem in his regionibus divinus crescere innotuit cultus. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Illam tamen Vicarii Sedis Apostolicae dignitatem postea Episcopis Hispalensi & Tarraconensi ab Hormisda divisam fuisse ex ejus Epistolis ad utrumque discimus. Hæc quidem habet ad Salustium Hispalensem ^a ei vices suas committens per Bæticam & Lusitaniam tantum: Vices itaque nostras per Bæticam Lusitaniamque Provincias, salvo privilegio, quæ Metropolitanis Episcopis decrevit antiquitas, præsentis tibi auctoritate committimus, augentes tuam hujus participatione ministerii dignitatem, relevantes nostras eisdem remedio dispensationis excubias. Et licet de singulis non indigeas edoceri, quem jam probavimus cautius universa servare: gratus tamen esse solet, si iterum trames ostendatur, & laboris injunctio superius formata monstratur. Paternus igitur regulas, & decreta à sanctis definita Conciliis, omnibus servanda mandamus. In his vigilantiam tuam, in his curam fraternæ monitu exhortationis extendimus. Sic etiam ad Joannem Tarraconensem

^a Hormisda Ep.
26. ad Salust.

^b Idem Epist.
24. ad Joan.
Tarrac.

VIII.

EMERITA
ANTIQUA LUSITANIE
METROPOLIS.

^c Isidorus lib.
15. Orig.

^b scribens eum Romanæ sedis Vicarium per ceteros Hispaniæ tractus constituit. Sed hujus verba convenientius postea referentur, ubi de Tarracona.

Emerita non minus illustis quam antiqua Lusitanie civitas ad Anam fluvium sita, quam Emeritam Augustam dictam fuisse scribit Isidorus ^e à militibus emeritis Augusti, quibus incolenda data est. Ejus meminit Prudentius in hymno de sancta Eulalia martyre, cujus natalitiis ornata dicitur.

*Carmine nobilis Eulalia,
Mortis & indole nobilior,
Emeritam sacra Virgo suam,
Cujus ab ubere progenita est,
Ossibus ornat, amore colit.*

Quod olim nobilissima fuerit, etiam hodie docent ruinæ, quæ solæ quasi ex ea restant. Et sane jam inter minores Lusitanie urbes, omnique dignitate, etiam Episcopali, spoliata. Hanc tamen Metropolim Ecclesiasticam antiquitus fuisse, & apud omnes veteres Notitias legitur, & in Concilio Toletano tertio, cui his terminis subscripsit Emeritenus Episcopus: *Mausona in Christi nomine Ecclesie Catholice Emeritensis Metropolitanus Episcopus Provincia Lusitanie, his constitutionibus, quibus in urbe Toletana interfui, manu mea subscripsi.* Eodem quoque cum honoris titulo subscripsit Innocentius decreto regis Gundemari his verbis: *Ego Innocentius Emeritensis Provinciae Lusitanie Metropolitanus Episcopus, dum in urbem Toletanam pro occursum Regio advenissem, agnitis his constitutionibus ad sensum præbui, & subscripsi.* Unde nec eam Metropolim Ecclesiasticam extitisse dubitari potest: at hujus sedem Archiepiscopalem primum Ovetum urbem, ac postea in Ecclesiam Compostellanam transtulerunt.

IX.

BRACARA
GALLECIE
PROVINCIE
METROPOLIS.

^d Plin. lib. 3.
cap. 3.

^e Ptol. lib. 2.
cap. 6.

Bracara, sive Augusta Bracarum, antiquus conventus civitatum viginti quatuor dicitur à Plinio ^d. Hanc vocat Ptolomæus ^e Bracaram Augustam, caputque esse ait Callacorum Bracariorum, apud quos has urbes dinumerat: *Quæ ad mare protenduntur, inter fluvios Minium & Dorian, tenent Callaci Bracarii, in quibus civitates hæ sunt, Bracara Augusta, Caladunum, Pinetus, Complutica, Tuntobriga.* At quod Metropolitana dignitate hujus Episcopus insignitus fuerit, satis indicant verba Concilii Bracarensis secundi, quod sic incipit: *Regnante Domino nostro Jesu Christo, currente æra 610. anno 2. regis Ariamiri, die 18. Kalendarum Januariarum, cum Gallicie Provinciae Episcopi, tam ex Bracarensi quam ex Lucensi Synodo, cum suis Metropolitanis, præcepto præfati gloriosissimi Regis, simul in Metropolitana Bracarensi Ecclesia convenissent.* Unde cum Marti-